

RPW/22958/2019
Data: 2019-11-19
UMB

Dr hab. n. med. Edyta Paczkowska

**Zakład Patologii Ogólnej, Katedra Fizjopatologii
Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie**

ul. Powstańców Wlkp. 72, 70-111 Szczecin
tel. 91 4661546, fax. 91 4661548

Szczecin, 15.11.2019r.

Ocena

osiągnięcia naukowego pt. „Wpływ terapii immunomodulacyjnych i cytostatycznych na poszczególne subpopulacje monocytów, komórek progenitorowych i macierzystych w przebiegu wybranych chorób zapalnych i rozrostowych” na podstawie 6 wybranych publikacji oryginalnych oraz dorobku naukowego dr n. med. Andrzeja Eljaszewicza, specjalisty naukowo-technicznego w Zakładzie Medycyny Regeneracyjnej i Immunoregulacji Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku w postępowaniu kwalifikacyjnym o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Ocena sylwetki naukowej habilitanta oraz jego dorobku naukowego:

1) Życiorys naukowy

Dr n. med. Andrzej Eljaszewicz uzyskał licencjat z biotechnologii w 2005r. na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, następnie uzyskał tytuł magistra biotechnologii o specjalności biotechnologia medyczna w 2007r. również na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Następnie rozpoczął pracę początkowo jako starszy technik (lata 2006 – 2007), następnie jako asystent (lata 2011 – 2013), w Katedrze i Zakładzie Immunologii Collegium Medicum w Bydgoszczy na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Uwieńczeniem badań prowadzonych w pierwszych latach pracy Habilitanta w Katedrze i Zakładzie Immunologii był uzyskany w 2012 r. stopień doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Obecnie od 2013r. pracuje jako specjalista-naukowo techniczny w Zakładzie Medycyny Regeneracyjnej i Immunoregulacji na Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku. W latach 2015 -2016 jako pracownik naukowy był członkiem grupy badawczej w zakresie immunologii (lata 2015 – 2016) w renomowanym ośrodku Swiss Institute of Allergy and Asthma Research (SIAF) na Uniwersytecie w Zurichu. Podobnie kolejny 3-miesięczny staż naukowy odbywał w 2018 r. jako członek grupy badawczej w zakresie immunologii w Swiss Institute of Allergy and Asthma Research (SIAF) na Uniwersytet w Zurichu.

CP

Od początku pracy zawodowej Habilitanta jego zainteresowania badawcze koncentrowały się wokół różnych aspektów odpowiedzi immunologicznej na zakażenia, w tym udziału różnych subpopulacji komórek układu immunologicznego w odpowiedzi zapalnej, jak również wokół procesów odpowiedzialnych za modulowanie tej odpowiedzi. Swoją wiedzę poszerzał oraz doskonalił swoje umiejętności naukowo-badawcze w renomowanym ośrodku w Zurichu, realizując granty naukowe. Działalność naukowa i stworzony przez Habilitanta warsztat badawczy przyczyniły się do powstania szeregu wartościowych prac opublikowanych w czasopismach posiadających współczynnik wpływu (IF, impact factor), które znajdują się na liście filadelfijskiej.

- 2) Ocena osiągnięcia naukowego zatytułowanego „Wpływ terapii immunomodulacyjnych i cytostatycznych na poszczególne subpopulacje monocytów, komórek progenitorowych i macierzystych w przebiegu wybranych chorób zapalnych i rozrostowych” składającego się z 6 artykułów naukowych znajdujących się na liście filadelfijskiej.

Przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe składa się z 6 oryginalnych prac pełnotekstowych, które zostały opublikowane w czasopismach posiadających IF:

- Stem Cell Reviews and Reports 2018, (IF: **3,612**; MNiSW: 30) A. Eljaszewicz, K. Klejna, K. Grubczak, U. Radzikowska, P. Zembko, P. Kaczmarczyk, M. Tynecka, K. Dworzańczyk, B. Naumnik, M. Moniuszko. Elevated numbers of circulating very small embryonic-like stem cells (VSELs) and intermediate CD14++CD16+ monocytes in IgA nephropathy.
- Stem Cells International, 2018, (IF: **3,989**; MNiSW: 20) A. Eljaszewicz, Ł. Bołkun, K. Grubczak, M. Rusak, T. Wasiluk, M. Dąbrowska, P. Radziwon, W. Marlicz, K. Kamiński, J. Kłoczko, M. Moniuszko. Very Small Embryonic-Like Stem Cells, Endothelial Progenitor Cells, and Different Monocyte Subsets Are Effectively Mobilized in Acute Lymphoblastic Leukemia Patients after G-CSF Treatment.
- Stem Cells International, 2016, (IF: **3,540**; MNiSW: 20) A. Eljaszewicz, D. Sienkiewicz, K. Grubczak, B. Okurowska-Zawada, G. Paszko-Patej, P. Miłkasz, P. Singh, U. Radzikowska, W. Kułak, M. Moniuszko. Effect of periodic granulocyte colony-stimulating factor administration on endothelial progenitor cells and different monocyte subsets in pediatric patients with muscular dystrophies.
- Stem Cells International, 2016, (IF: **3,540**; MNiSW: 20) M. Zbucka-Krętowska, A. Eljaszewicz, D. Lipińska, K. Grubczak, M. Rusak, G. Mrugacz, M. Dąbrowska, MZ. Ratajczak, M. Moniuszko. Effective mobilization of very small embryonic-like stem cells and hematopoietic stem/progenitor cells but not endothelial progenitor cells by follicle-stimulating hormone therapy.
- Journal of Cancer, 2016, (IF: **2,916**; MNiSW: 30) Ł. Bołkun, K. Grubczak, G. Schneider, P. Zembko, U. Radzikowska, P. Singh, J. Kłoczko, MZ. Ratajczak, M. Moniuszko, A. Eljaszewicz. Involvement of BAFF and APRIL in resistance to apoptosis of acute myeloid leukemia.
- Oncology Reports: 2015, (IF: **2,486**; MNiSW: 20) I. Łapuć, Ł. Bołkun, A. Eljaszewicz, M. Rusak, E. Łuksza, P. Singh, P. Miłkasz, J. Piszcz, K. Ptaszyńska-Kopczyńska, M. Jasiewicz, K.

Op.

Kamiński, M. Dąbrowska, A. Bodzenta-Łukaszyk, J. Kłoczko, M. Moniuszko. Circulating classical CD14++CD16- monocytes predict shorter time to initial treatment in chronic lymphocytic leukemia patients: differential effects of immune chemotherapy on monocyte-related membrane and soluble forms of CD163.

Łączny Impact Factor wyżej wymienionych pracy wynosi: 20,079; punktacja MNiSW: 150. W tym za prace, w których jest pierwszym autorem IF wynosi: 11,141; punktacja MNiSW: 70.

Publikacje dotyczą potencjału regeneracyjnego związanego z wpływem terapii immunomodulacyjnych i cytostatycznych na poszczególne subpopulacje monocytów, komórek progenitorowych i macierzystych w przebiegu wybranych chorób zapalnych i rozrostowych. Załączone oświadczenia wszystkich współautorów potwierdzają, że wkład Kandydata we wszystkie prezentowane prace jest wiodący. Kandydat sam swój udział procentowy szacuje na 30 – 66%.

Pierwsza z publikacji składających się na osiągnięcie naukowe („Elevated numbers of circulating very small embryonic-like stem cells (VSELs) and intermediate CD14++CD16+ monocytes in IgA nephropathy”) jest pracą, w której Habilitant ustalił, że stan zapalny nerki spowodowany odkładaniem się kompleksów immunologicznych powoduje zwiększoną mobilizację komórek o fenotypie lin-CD235a-CD45-CD133+ definiowanych jako bardzo małe komórki o cechach embrionalnych (VSELs), natomiast nie powoduje tzw. mobilizacji hematopoetycznych komórek macierzystych (HSC) oraz endotelialnych komórek progenitorowych (EPCs) do krwi obwodowej pacjentów. Ciekawą wydała mu się zaobserwowana selektywność procesu mobilizacji komórek o potencjale naprawczym w badanej jednostce chorobowej. Zaobserwował ponadto, że zapalenie nerek indukowało zwiększone systemowe dojrzewanie monocytów w kierunku komórek o potencjale przeciwzapalnym, co przejawiało się podwyższoną liczbą komórek subpopulacji pośredniej monocytów oraz towarzyszącym podwyższeniem poziomu rozpuszczalnego receptora CD163 (sCD163) stanowiącego marker monocytów/makrofagów przeciwzapalnych.

W celu lepszego zrozumienia procesów regulujących mobilizację komórek macierzystych Habilitant oceniał wpływ terapii biologicznych wykorzystujących rekombinowany czynnik stymulujący kolonie granulocytów (G-CSF) na mobilizację różnych populacji komórek u pacjentów z ostrą białaczką limfoblastyczną oraz u pacjentów z dystrofią mięśniową (publikacja „Very Small Embryonic-Like Stem Cells, Endothelial Progenitor Cells, and Different Monocyte Subsets Are Effectively Mobilized in Acute Lymphoblastic Leukemia Patients after G-CSF Treatment” oraz „Effect of periodic granulocyte colony-stimulating factor administration on endothelial progenitor cells and different monocyte subsets in pediatric patients with muscular dystrophies”). Ponadto oceniał wpływ zastępczej terapii hormonalnej wykorzystującej hormon folikulotropowy (FSH) na liczbę krążących we krwi komórek o fenotypie VSEL oraz progenitorowych i macierzystych komórek śródbłonna naczyń („Effective mobilization of very small embryonic-like stem cells and hematopoietic stem/progenitor cells but not endothelial progenitor cells by follicle-stimulating hormone therapy”).

Niezbadanym dotychczas obszarem był wpływ leczenia G-CSF na mobilizację VSEL i EPC u pacjentów z obniżoną odpornością i uszkodzeniem tkanek wywołaną przez stosowanie chemioterapii. Habilitant postawił hipotezę, że stosowanie G-CSF w zapobieganiu neutropenii wywołanej chemioterapią może wspierać regenerację uszkodzonych tkanek poprzez mobilizację komórek macierzystych i progenitorowych. W swoim badaniu zbadał

as.

wpływ podawania G-CSF na mobilizację wybranych komórek o potencjale regeneracyjnym oraz poziom czynników chemotaktycznych SDF-1 i Angiopoetyn u pacjentów poddanych chemioterapii z powodu ostrej białaczki limfoblastycznej, u których stwierdzono całkowitą remisję choroby. Pacjenci z całkowitą remisją cechowali się zwiększoną pulą krążących komórek CD34+ i VSELS w porównaniu do osób zdrowych. Nie dotyczyło to komórek endotelialnych. G-CSF powodował wzrost krążących komórek z ocenianych populacji oraz również wzrost stężenia SDF-1 oraz Angiopoetyny 2. Na tej podstawie stwierdził, że u pacjentów poddanych chemioterapii następnie stymulowanych G-CSF wydają się być uruchomione procesy regeneracji poprzez mobilizację komórek macierzystych i progenitorowych w tym EPCs, VSELS oraz monocytów pośrednich do krwi obwodowej.

Pro-regeneracyjny wpływ podawania rekombinowanego G-CSF został również udokumentowany u dzieci chorych na dystrofię mięśniową. Habilitant postawił sobie za cel by ocenić w jaki sposób podawanie G-CSF wpływa na naturalne procesy regeneracyjne u dzieci z dystrofią mięśniową. Habilitant stwierdził zwiększoną liczbę komórek CD34+, HSCs oraz proangiogennych EPCs we krwi obwodowej w następstwie podawania G-CSF. Co więcej nie dochodziło do wyczerpania się puli tych komórek podczas kolejnych cykli leczenia. Obserwował również wzrost liczby trzech subpopulacji monocytów. Wydaje się, G-CSF pobudza dojrzewanie tych komórek w kierunku przeciwwzapalnym i proangiogennym. Natomiast w mobilizację nie były zaangażowane czynniki takie jak SDF-1 oraz angiopoetyny. Obserwacje te pomagają w lepszym zrozumieniu mechanizmów leżących u podłoża korzystnych efektów klinicznych terapii G-CSF.

Kolejnym ważnym zagadnieniem badanym przez Habilitanta był wpływ zastępczej terapii hormonalnej na proces mobilizacji komórek o potencjale regeneracyjnym („Effective mobilization of very small embryonic-like stem cells and hematopoietic stem/progenitor cells but not endothelial progenitor cells by follicle-stimulating hormone therapy”). Wiąże się ono z odkryciem w ostatnim czasie obecności receptora dla estrogenu na komórkach krwiotwórczych oraz wpływu tego hormonu na proliferację komórek krwiotwórczych. Habilitant jako pierwszy zademonstrował, że FSH może mobilizować HSCs oraz VSELS u ludzi w mechanizmie niezależnym od SDF-1. Nie stwierdził tego w przypadku EPCs czy krążących komórek endotelialnych. Prezentowane przez Habilitanta wyniki pogłębiają zrozumienie mechanizmów mobilizacji komórek macierzystych.

Według recenzentki najciekawsze obserwacje z cyklu prac składających się na osiągnięcie naukowe, przedstawia kolejna piąta publikacja („Involvement of BAFF and APRIL in resistance to apoptosis of acute myeloid leukemia”). Habilitant zainteresował się wpływem elementów nieswoistej i humoralnej odpowiedzi immunologicznej na procesy systemowe związane z rozwojem nowotworów układu krwiotwórczego. Zgłębiał wpływ białek BAFF (czynnik aktywujący limfocyty; ang. B cell activating factor) oraz APRIL (ligand indukujący proliferację) na proliferację komórek blastycznych ostrej białaczki szpikowej. BAFF oraz APRIL, białka należące do nadrodziny czynnika martwicy nowotworów (TNF), odgrywają istotną rolę w prawidłowym rozwoju limfocytów B, działają anty-apoptotycznie oraz stymulują proliferację komórek blastycznych wywodzących się z linii limfocytów B. Habilitant stwierdził różnicę w odsetku blastów wykazujących ekspresję APRIL, BAFF oraz BCMA w grupach pacjentów odpowiadających i nieodpowiadających na leczenie cytostatykami. Co ciekawe komórki blastyczne pacjentów nieodpowiadających na standardową chemioterapię nie wykazywały ekspresji BCMA na poziomie białka, receptora BAFF-R oraz TACI, natomiast, podlegały jedynie zróżnicowanej ekspresji na komórkach

blastycznych. Następnie ocenił żywotność komórek hodowanych w obecności cytostatyków oraz białek APRIL lub BAFF. BAFF i APRIL zwiększały żywotność blastów izolowanych od pacjentów nieodpowiadających na leczenie, co nie było widoczne w przypadku blastów pochodzących od pacjentów odpowiadających na leczenie. To cenna praca oceniająca wpływ białek APRIL i BAFF na podatność komórek ostrej białaczki szpikowej na stosowane chemioterapeutyki. Habilitant stwierdził, że APRIL i BAFF pełnią istotną rolę w regulacji apoptozy w komórkach blastycznych ostrej białaczki szpikowej, a brak ekspresji BCMA na komórkach AML może być przydatny w prognozowaniu odpowiedzi na leczenie. Poszukiwanie markerów predykcyjnych u pacjentów poddawanych chemioterapii czy immunoterapii stanowi obecnie ważne zagadnienie. Badania realizowane w tym kierunku dają nadzieję na rozwój w przyszłości terapii spersonalizowanej.

Ostatnia z prac składających się na osiągnięcie naukowe, została opublikowana w *Oncology Reports* 2015 („Circulating classical CD14⁺⁺CD16⁻ monocytes predict shorter time to initial treatment in chronic lymphocytic leukemia patients: differential effects of immune chemotherapy on monocyte-related membrane and soluble forms of CD163”). Dotyczy ona istotnych zależności pomiędzy klasycznymi monocytami oraz markerami korzystnego rokowania u pacjentów z przewlekłą białaczką limfocytową (CLL). Kompleksowej ocenie zostały poddane poszczególne populacje monocytów krwi obwodowej oraz ich przydatność w przewidywaniu progresji choroby. Habilitant wykazał, że zmniejszona liczba monocytów (CD14⁺⁺CD16⁻) korelowała z dłuższym czasem do progresji choroby, co sugeruje potencjalne znaczenie modulowania funkcji monocytów/makrofagów w procesie progresji CLL. Wykazał istotnie wyższe stężenia sCD163, markera alternatywnie aktywowanych makrofagów, w surowicy pacjentów z CLL spełniających kryteria kwalifikacji do chemioterapii w porównaniu z pacjentami, u których zaawansowanie choroby nie pozwalało jeszcze na zakwalifikowanie do leczenia.

W przedstawianych jako osiągnięcie naukowe pracach poruszony został problem wpływu terapii immunomodulujących i cytostatycznych na poszczególne subpopulacje komórek o potencjale regeneracyjnym. Wyniki badań uzyskane przez Habilitanta w ramach osiągnięcia naukowego pozwoliły na wyciągnięcie poniższych wniosków:

- Przewlekłe zapalenie nerki, związane z rozwojem nefropatii IgA, powoduje zwiększoną mobilizację bardzo małych komórek o cechach embrionalnych oraz indukuje dojrzewanie monocytów w kierunku komórek o potencjale przeciwzapalnym i proangiogennym.
- Terapia immunomodulacyjna z zastosowaniem egzogenego G-CSF zwiększa potencjał regeneracyjny osób z obniżoną odpornością po chemioterapii poprzez mobilizację obwodową nie tylko hematopoetycznych komórek macierzystych, ale również bardzo małych komórek o cechach embrionalnych oraz komórek progenitorowych śródbłonna naczyniowego.
- Terapia immunomodulacyjna z zastosowaniem egzogenego G-CSF u osób po chemioterapii indukuje dojrzewanie monocytów w kierunku komórek o potencjale przeciwzapalnym i proangiogennym.
- Efekt terapeutyczny immunoterapii G-CSF u dzieci z dystrofią mięśniową związany jest ze zwiększoną mobilizacją komórek o potencjale proangiogennym.

Aut.

- Cykliczne podawanie egzogenego G-CSF u dzieci z dystrofią mięśniową nie powoduje zmniejszenia potencjału regeneracyjnego związanego z obniżeniem puli komórek macierzystych uwalnianych ze szpiku kostnego.
- Hormon folikulotropowy powoduje mobilizację hematopoetycznych komórek macierzystych oraz bardzo małych komórek o cechach embrionalnych u ludzi.
- białka BAFF i APRIL działają protekcyjnie na komórki blastyczne AML zmniejszając ich wrażliwość na stosowaną terapię cytostatykami.
- Ekspresja BCMA na powierzchni blastów ostrej białaczki szpikowej może być wykorzystywana do prognozowania odpowiedzi na leczenie cytostatykami.
- Liczba monocytów klasycznych cechujących się fenotypem CD14++CD16- może służyć jako czynnik prognostyczny progresji CLL.

Podsumowując, stwierdzam, że wyniki zaprezentowane w osiągnięciu naukowym są cenną próbą poznania nowych niezbadanych jeszcze mechanizmów związanych z terapią immunomodulującą, potencjałem regeneracyjnym organizmu oraz mobilizacją komórek macierzystych i progenitorowych w wybranych chorobach, jak również z podatnością na leczenie chorób mielo- i limfoproliferacyjnych. Należy również podkreślić praktyczny aspekt uzyskanych wyników badań, co wnosi nie tylko określone wartości poznawcze, ale również ma ważne znaczenie kliniczne w zakresie zastosowania terapii immunomodulującej, dostarcza bowiem kolejnych dowodów na możliwość wykorzystywania endogenego potencjału regeneracyjnego i immunomodulującego związanego z komórkami macierzystymi jak również z różnymi subpopulacjami monocytów.

3) Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych (dorobku naukowego)

Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze dr n. med. Andrzeja Eljaszewicza obejmują 32 oryginalne publikacje naukowe, 8 prac poglądowych oraz 13 rozdziałów w podręcznikach (1 w międzynarodowym, 12 w krajowych). Większość z publikacji znajduje się na liście filadelfijskiej. Łączna suma punktów z wyłączeniem prac składających się na osiągnięcie naukowe wynosi: IF = 74,007 (MNIŚW = 663 pkt). Habilitant jest również autorem lub współautorem 44 doniesień zjazdowych prezentowanych na kongresach krajowych i międzynarodowych. Liczba cytowań wynosi 229, Indeks Hirscha 9 (wg Web of Science Core Collection).

Podjęta przez Habilitanta tematyka badawcza powiązana jest z pracami realizowanymi w trakcie studiów licencjackich, magisterskich oraz doktoranckich. Ponadto zagadnienia badawcze wpisują się w strategię rozwoju nauki i są zgodne z krajowymi inteligentnymi specjalizacjami. Działalność naukową Habilitanta można podzielić na kilka tematów badawczych skoncentrowanych przede wszystkim na systemowej i lokalnej odpowiedzi immunologicznej u chorych z infekcją lub chorobą nowotworową.

Ponadto prowadzone przez Habilitanta dotyczyły również poszukiwania nowych mechanizmów komórkowych i molekularnych kontrolujących rozwój choroby nowotworowej, w tym badania nad modulacją aktywności układu immunologicznego gospodarza i prognostycznym znaczeniem ekspresji receptorów na powierzchni komórek immunokompetentnych u pacjentów z nowotworami hematologicznymi takimi jak

ap.

przewlekła białaczka limfocytowa czy ostra białaczka szpikowa i odpowiedzią pacjentów na leczenie. W tym zakresie jego badania wskazują na prognostyczne znaczenie ekspresji receptora PD-1 na powierzchni limfocytów T CD4+ u pacjentów z przewlekłą białaczką limfocytową, jak również na prognostyczne znaczenie poziomu ekspresji receptora CD25 na powierzchni limfocytów CD4+ u pacjentów z ostrą białaczką szpikową.

W dalszej części podejmowanej przez siebie tematyki badawczej Habilitant zajmował się między innymi oceną wpływu wybranych elementów swoistej i nieswoistej odpowiedzi immunologicznej na rozwój i kontrolę reakcji alergicznej oraz przełamania tolerancji na alergeny. W tym zakresie przeprowadzone przez niego prace pozwoliły na określenie wzajemnych interakcji pomiędzy limfocytami T pomocniczymi w odpowiedzi na prowokację alergenem.

Podsumowując opinię o dorobku naukowym, stwierdzam, że wszystkie wymienione wyżej publikacje napisane zostały z wszechstronną znajomością omawianych zagadnień. Zagadnienia prezentowane w przedstawionych pracach z całą pewnością wymagały dokładnej i długofalowej pracy badawczej. Miarą wartości tych prac jest między innymi ranga czasopism naukowych, w których zostały opublikowane. Szeroki zakres tematyczny zagadnień zawartych w pracach ma niewątpliwie duży aspekt praktyczny i służy postępowi medycyny.

4) Pozostałe osiągnięcia zawodowe

Habilitant uczestniczył w realizacji projektów badawczych: jako wykonawca 2 grantów STRATEGMED (STRATEGMED2/269807/14/NCBR/2015; STRATEGMED3/306888/3/NCBR/2017), jednego grantu w ramach Bioinkubator+, grantów finansowanych przez MNiSW (0351/IP1/2015/73; 4552/B/P01/2009/37; 0351/IP1/2015/73). Jako kierownik realizował 2 projekty międzynarodowe (CK-CARE Visiting Fellowship grant). Kierował lub był wykonawcą 19 zadań badawczych w ramach działalności statutowej UMB. Ponadto realizował trzy projekty finansowane przez podmioty gospodarcze.

Działalność dydaktyczna Habilitanta obejmuje wieloletnią pracę ze studentami CM w Bydgoszczy na kierunku lekarskim, analityki medycznej, farmacji, biotechnologii, kosmetologii oraz prowadzenie zajęć dydaktycznych na studiach podyplomowych z diagnostyki laboratoryjnej. Ponadto był on lub jest promotorem pomocniczym 4 rozpraw doktorskich realizowanych na UM w Białymstoku, jest opiekunem naukowym 5 grantów realizowanych przez studentów oraz opiekunem jednej pracy magisterskiej. Był również opiekunem Studenckiego Koła Naukowego przy Zakładzie Medycyny Regeneracyjnej.

W ramach swojej działalności organizacyjnej Habilitant był członkiem komitetów naukowych krajowych oraz zagranicznych konferencji naukowych i prowadził sesje lub był członkiem jury podczas konferencji studenckich. Ponadto jest członkiem następujących towarzystw naukowych: European Academy of Allergy and Clinical Immunology, Polskiego Towarzystwa Immunologii Eksperymentalnej i Klinicznej (członek zarządu oddziału), Polskiego Towarzystwa Cytometrii, Polskiego Towarzystwa Alergologicznego, International Society for Advancement of Cytometry.

Działalność ekspercka dr n. med. Andrzeja Eljaszewicza związana jest z wygłaszaniem wykładów w trakcie licznych konferencji krajowych oraz zagranicznych, szkoleń oraz kursów.

Był on również autorem recenzji dla wielu czasopism o zasięgu międzynarodowym w tym posiadających Impact Factor, takich jak Journal of Allergology and Clinical Immunology, Allergy, Cancer Medicine. Warto wspomnieć również, że otrzymał wiele nagród i wyróżnień za swoją działalność dydaktyczną i naukową, w tym stypendium dla Wybitnych Młodych Naukowców MNiSW, nagrodę Kanclerza UMB, EAACI Winter School Travel Award, specjalną nagrodę TIP za publikację, nagrodę Rektora Uniwersytetu w Toruniu.

Dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski Kandydata jest, w mojej ocenie, wyróżniający się.

Reasumując oceny zawarte w powyższej recenzji, stwierdzam, że wyniki badań dr n. med. Andrzeja Eljaszewicza składające się na osiągnięcie naukowe jak i jego dokonania naukowo-badawcze oraz pozostałe osiągnięcia zawodowe w pełni spełniają warunki określone w rozumieniu ustawy o stopniach naukowych. Zarówno osiągnięcie naukowe jak i pozostałe prace świadczą o Jego rzetelnym zaangażowaniu w pracę naukową i przyczyniają się do poszerzenia naszej wiedzy w zakresie oddziaływania terapii immunomodulacyjnych i cytostatycznych na poszczególne subpopulacje monocytów, komórek progenitorowych i macierzystych w przebiegu chorób zapalnych i rozrostowych jak również wielu innych zagadnień z zakresu immunologii i alergologii. Na podstawie dokonanej oceny osiągnięcia i dorobku naukowego mam zaszczyt przedłożyć Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku wniosek o dopuszczenie dr n. med. Andrzeja Eljaszewicza do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

dr hab. n. med. Edyta Paczkowska
hematolog
specjalista chorób wewnętrznych
5055622